

[Waldorff.]

Men selv inden for de grænser, som sættes af kapitalisternes ve og vel, er der mulighed for at bevæge sig. Statsmagten er ikke i alle sine skridt og handlinger tvunget til at følge det yderste højre. En af vores opgaver her ved behandlingen af finanslovsforslaget som ved andre lejligheder er at vise regeringsmagten og med regeringen socialdemokratiet og med socialdemokratiet de enkelte socialdemokrater – uanset om vedkommendes personlige fornemmelse er rigtig eller forkert – at socialdemokratiet i alle væsentlige henseender fører højrekræfternes politik, selv om man undgår at føre det yderste højres politik. Man fører højrekræfternes politik i en grad, som ikke kan begrundes med styrkeforholdene – arbejderklassen er nemlig ikke fuldstændig på hælene i øjeblikket – og som heller ikke kan begrundes med den christiansborgske matematik, for det er som bekendt en politisk videnskab, men i en grad, som kun kan begrundes med socialdemokratiets overordnede funktion i dette samfund, nemlig at stabilisere kapitalismen på bekostning af arbejdernes interesser på kort og lang sigt.

At vi erkender finansloven som det, den er, betyder på ingen måde, at vi anerkender den. Vores egne ændringsforslag tager nogle områder op, som ikke andre partier har taget op. Herigennem vil vi forsøge at sikre nogle vigtige interesser. Vi har naturligvis ikke den store tro på, at disse ting vil komme igennem, men når man har forkastet vores forslag – og det vil på en række områder afhænge bl. a. af socialdemokratiet – vil vi så meget mere klart kunne påvise, hvilke interesser det er, man varetager i folketinget.

Finanslovsforslaget forudsætter en fortsat brandskatning af den brede befolkning; alligevel tager vores ændringsforslag ikke sigte på denne side af sagen. I forhold til et forslag, der smider om sig med milliarder af kroner til både unyttelige og skadelige ting, er det ikke VS' opgave at spare på femørerne. Men dér, hvor der er mulighed for at skære ned på ting, som er i modsætning til den brede befolknings interesser, er vi selvfølgelig glade for at kunne foreslå besparelser.

Det er årsagen til vores forslag om at fjerne udgifterne til politiets efterretningstjeneste, som dels er en aktuell trussel imod de demokratiske rettigheder, dels er en sandsynlig yngle-

plads for en fremtidig femtekolonnevirksomhed.

Vi er også glade for at kunne foreslå besparelser på undervisningsområdet til et samlet beløb på små 36 mill. kr., nemlig ved at bortskære 35 mill. kr. til eksaminer, som kun gavner rige folks børn og deres forældre i erhvervslivet, og ved at fjerne 900.000 kr. til det eksterne rektorat på Roskilde universitetscenter, som undervisningsminister Ritt Bjerregaard har indsat med det formål at forhindre, at samme universitetscenter skulle udvikle sig til noget, som almindelige mennesker kunne have en interesse i.

Men det kan jo ikke være besparelser det hele. På boligområdet ligger der to forslag. Med debatten omkring Brøndby Strand i frisk erindring, er det klart, at der ikke er fundet nogen endelig løsning på Brøndby Strand. Der må afsættes 60 mill. kr. til dette, hvis det skal undgås, at Brøndby Strand igen i løbet af et par år skal underkastes en ny »endelig« løsning. De 50 mill. kr. af dette beløb går til dækning af det oparbejdede driftsunderskud, og de resterende 10 mill. kr. går til at dække Brøndby kommunes part af foretagendet, da det er klart urimeligt, at beboerne, skatteyderne, i Brøndby kommune i snit skal betale 1.000 kr. til Brøndby Strand-byggeriet. Her må jeg sige, at der er sket en fejl, en skrivefejl, i vores bemærkninger til dette forslag, men der er omdelt en rettelse til bemærkningen.

Det andet forslag på boligområdet er en fastholdelse af tidligere fuldstændig selvindlysende løfter om, at de mennesker, der tilfældigvis er blevet ofre for den såkaldte tagskandale i Albertslund, ikke skal punge ud for andres forømmelser. Der er her tale om en garantibevilning på 80 mill. kr.

Et noget større beløb, nemlig 200 mill. kr., er det nødvendigt at afsætte til hævnning af fripladsgrænserne for daginstitutioner og dagpleje. En fastholdelse af de lave fripladsgrænser er en dårligt camoufleret måde at gennemføre nedskæringer af reallønnen på. En væsentlig del af beløbet på 200 mill. kr. vil gå til slet og ret at følge med inflationen. En afvisning af dette forslag vil også kun kunne forstås som et åbent ønske om også ad denne vej at føre indkomstpolitik.

Kulturområdet har det skidt for tiden. Størstedelen af kræfterne går i øjeblikket til at stå imod den borgerlige hetz. Vi har ligesom på de